

A lélek húrjai derűre hangolnak

Hangokat játszik, mégis, mintha inkább mesemondó volna. Titokzatos figura. Alizbar moldáv zeneszerző, hárfaművész és hárfaterapeuta. Minden koncertje metamorfózis, utazás, az élete örök ingázás: Moszkva és Budapest között. Ha úgy adódik, árokparton penget. Máskor magyar dzsesszisták mellett. Idei utolsó magyarországi zeneterápiás koncertje péntek este héttől lesz a Mozsár utcai sóbarlangban.

■ KLEMENTIS REKA

Hárfán játszani több mint pusztán zenélni: létmód. Az ember szervezete tökéletes rendszer, képes önmaga megújítására, elég, ha a tudat a problémáira irányítja, rákényszeríti magát a látásra, és a képzelet világában feloldott blokkok hatására elindul a gyógyulási folyamat. A gondok gyökere mindig a psziché stresszes állapotában van. Ha a stresszt feloldjuk, és képesek vagyunk az ellazulásra, már rá is lépünk a gyógyulás útjára.

Ebben segít a hárfá – vagy bővebben a dolgok közepebe Alizbar, aki, bár több mint egy évtizede foglalkozik hárfaterápiával, sem zeneszerek, sem gyógyítónak nem tartja magát, és felvett névvel járja a világot. Játsszik fuvulán, cselőn, hegedűn, gitáron, sokáig a – szintén zeneszó – feleségével kóborolt városról városra, megtanult zenélni minden hangszereken, ami a kezébe akadt, miközben egyről almodott. – Huszonhat éves voltam, amikor láptam egy gyönyörű hárfát

Az Ótestamentumból tudjuk például, hogy Dávid király hárfanével gyógyította ki Sault a depressziójából – meséli tovább a hárfaterápiás módszer hátterét orszául, magyar kérdésekre válaszolva. Alizbar Moldáviában született, édesapja erdélyi magyar volt, anyanyelve az orosz, de ahogy ő mondja, a lelkének nincs nemzetisége. Hiába van román és moldáv állampolgársága, az év egyik felében Moszkvában él, a másikban pedig Budapesten. Lassan tizennégy éve. Sokáig vándorolt Európában, utcazenélt Csehországban, Lengyelországban, Németországban, mire végül Magyarországra vetette a surs. – Mindig úgy éreztem, hogy több személy lakik bennem. Talán a géniek szava, nem tudom, de amikor először jöttem Budapestre, rögtön tudtam, otthonra találtam – emlékszik vissza Alizbar, aki sokáig az utcán írta néha kelts hangulatú, máskor egészen egyedül szerzeményeit, és ha már csak kedvtelésből is, manapság is zenél néha-néha mezteltes nyári fesztiválokon árokparton ücsörögve.

Minden embert be lehet hangolni, mint a hűt – mondja Alizbar

óts – meséli tovább a kezdetekről. – A hárfá különleges tulajdonsága, hogy át tudja helyezni az embert régi életről, ősi időkbe, valamilyen metamorfózist előidézve olyan meserészegbe repíti az embert, ahol soha nem járt korábban. És ott fontos dolgok történnek. Elképzelni, hogy mit úgy a szél, hogyan táncolnak az unikonisok, több mint mese vagy kódos mitológia, bókuszpókusz, ezotéria. Gyógyító hatása van, amelyet több ezer éve is ismertek – magyarázza a műfeket. – Már az ókelták, az óperzsiák és az egyiptomiak is leírták. A keltszászlón szimbólumként is szerepelt, sőt a fegyvertelen hárdokat jobban tisztelték, mint a királyt. A hárfában volt a hatalmak és a varázserőjük. Féltek őket, mert tudták, a hárfá nem tűri a hazugságot. Ha az orvoshoz már nem fértek nagy reményeket, hárfást hívtak a betegségekhez a régiók.

ban távozik a koncertjeiről. Az emberek többsége úgy tapasztalja saját problémáiban, mint valami mocsárban, lélegzi a gondok mérges gőzét ahelyett, hogy rávenné magát az ellazulásra.

Minden embert be lehet hangolni, mint egy hűt. Eleve belénk van kódolva minden, ami a boldogság megapusztaállításához szükséges. Akarat kérdése, elérjük-e – feleli arra a felvetésre, hogy vajon mit lehet tenni a magyarok népbelettségéért. Saját szerzeményeire úgy gondol, mint a zene nyelvén elmesélt példázatokra, az életből kiragadott mozaikokra, amelyek mesévé szöve másokra is jótékonyan hatnak. Egy bosszú mozikkal telt után már a következő budapesti tavaszt tervezte gyerekeknek zenélni, mesélni, és már készül The Metamorphoses of Ann című lemeze után a következőre.